

בש"פ 5806/18 - גרי לسطר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5806/18

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

גרי לسطר

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל
א' באול התשע"ח (12.08.18)

המשיבה:
תאריך הישיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים
מיום 5.7.2018 במ"ת 11264-11-17 שניתנה על-ידי
כב' השופט א' רון

בשם העורר: עו"ד מיקי חובה

בשם המשיבה: עו"ד רותי פאוונר; עו"ד ג'ני קרמניב

החלטה

1. בפני עರר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בירושלים מיום 5.7.2018 (מ"ת 11264-11-17, השופט א'
רון).

רקע עובדתי וההליכים עד כה

עמוד 1

2. ההליך דן נסב על מעצרו של העורר במסגרת הליכי הסגרתו לבריטניה. ביום 6.11.2017 הגיע בא-כחו היועץ המשפטי לממשלה עתירה להכרז על המשיב כבר-הסgebra לפי סעיף 3 לחוק ההסgebra, התשי"ד-1954 (להלן: חוק ההסgebra או החוק). בצד העתירה הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד למתן החלטה בעתירה בהתאם לסעיף 5 לחוק.

3. על-פי הנטען בעתירה, ביום 18.2.2013 הוגשה בבריטניה תלונה נגד העורר בדבר ביצוע עבירות בגין. ביום 14.7.2013, לאחר שוחרר בתנאים – וביניהם חובת התיעצבות בתחנת המשטרה בבריטניה – יצא על-פי הנטען העורר מבריטניה לישראל. חרף דרישת הרשות הבריטית, כך נטען, העורר לא שב לבריטניה ועל כן אלו החלו לפעול להסגרתו.

4. ביום 27.2.2017 הוגשה בקשה של ממשלה בריטניה להסגרתו של העורר לידיים לשם העמדתו לדין בגין ביצוע עבירות בגין חמורות בבהtha של מי שהייתה רעייתו בין השנים 2004 עד 2006. על-פי הנטען, העורר ביצע חמוץ עבירות בגיןimin שונות לפי החוק החל בבריטניה, שדין כל אחת מהן הוא עונש של עד 14 שנות מאסר.

5. ביום 28.11.2017 קבע בית המשפט המחויז כי קיימת עילית מעצר בעניינו של העורר בשל החשש המוגבר להימלטוותו ובשים לב לאחריות המדינה לקיום התיחסות הבינלאומית. עוד נקבע כי מסוכנותו של העורר נובעת גם מעבоро הפלילי בתחום עבירות בגין בבריטניה. בצד זאת, נקבע כי ישנה "אפשרות מסוימת לכersetom קל בעוצמתן" של הראות לכואורה לביצועה של אחת מן העבירות. בסיכוןו של דבר, הורה בית המשפט המחויז על הגשת תסקير מעצר שיבחן את האפשרות למעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

6. ביום 12.12.2017 הגיע לבית המשפט המחויז תסקיר המעוצר, אשר בו נמנע שירות המבחן מהמליצה על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. עמדתו של שירות המבחן התבessa על התרומות מגישתו המיניפולטיבית של העורר, מהרשעתו בעבר בעבירות בגין בבריטניה וכן מהעובדה שנמנעה מלהוביל לבריטניה. שירות המבחן אף התרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה הן לביצוע עבירות בגין והן להימלטוות. שירות המבחן התרשם לחיבור המפקחים המוצעים על-ידי העורר, אך ציין כי עמדתם המוגנת על העורר עלולה להבטיח את שלוםם וביטחונם של קטינים שיימצאו בקרבתו במקום שבו יעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך התמקדות בעניינה של בת הקטינה של בת זוגו הנוכחית. בנוסף, ציין שירות המבחן כי קיים חשש לכך שאם העורר ינסה להימלט המפקחים לא יוכלו למנוע זאת ממנה וכן העלה ספק אם ידונו על כך.

7. ביום 13.12.2017 הורה בית המשפט המחויז על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לקבלתה של חוות דעת מטעם היחידה לפיקוח האלקטרוני. בית המשפט המחויז ציין את התרומות כי החשש שהביע שירות המבחן לפגיעה בקטינים אחרים, במיוחד ביחס לבת הקטינה של בת זוגו הנוכחית, וכן החשש להימלטוות הם "מתוניים". בית המשפט המחויז הוסיף כי ניתן להפיג את החשש להימלטוות באמצעות הפיקוח האלקטרוני, ציין כי עיקר הדאגה נובעת מהתרשומות של שירות המבחן מאיישותו הבעיתית של העורר. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחויז על שורה של תנאים מגבלים שיחולו על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, ובכללם צו יעקוב ויציאה מהארץ והפקחת ערביות. ביום 20.12.2017, לאחר שהתקבלה חוות הדעת של היחידה לפיקוח אלקטרוני, הורה בית המשפט המחויז כי העורר יועבר למשר מעצרו בפיקוח אלקטרוני לאחר שיעמוד בתנאים שהוצבו לכך.

8. הן המדינה והן העורר הגיעו עரירים על החלטתו האמורה של בית המשפט המוחזוי (בש"פ 9984/17 ו-בש"פ 9998/17). ביום 27.12.2017 קיבל השופט ג' קרא את עורך המדינה ודחה את ערכו של העורר. השופט קרא עמד בהחלטתו על הקושי לחתם אמון בעורר, וכן על החשש המוגנה להימלטו וועל המסוכנות הנש��פת ממנו. בסיכומו של דבר, הורה אףוא השופט קרא כי העורר ישאה במעטץ אחריו סוג ובריח עד למtan החלטה בעתרה להסגרתו לבריטניה.

9. ביום 11.4.2018 הכריז בית המשפט המוחזוי על העורר כבר-הסgra והורה כי הוא יוחזק במשמרות בתי הסוהר עד להסגרתו בפועל בהתאם לסעיף 15 לחוק ההסגרה (תא"ג 11-11-1100-11-11, השופטת ח' מ' לומפ). בית המשפט המוחזוי ציין כי אין מחלוקת בין הצדדים בדבר התקי"מותם של התנאים המציגים להסגרה המנו"ם בסעיף 2א לחוק, מלבד בכלל הנוגע לדרישת "הפליליות הכפולה" (לפיו המעשה שבגינו התבקשה ההסגרה יחשב עבירה פלילתית הן במדינה המבקשת את ההסגרה והן במדינה ממנה מתבקשת ההסגרה). בהקשר זה, המחלוקת בין הצדדים נסבה על ההשווואה לעבירה של אינוס באדם שהוא קטן ובן משפחה של המבצע כקביעתה בסעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וזאת בכלל הנוגע ליסוד ה"חדרה", לנוכח טענתו של העורר כי בנסיבות ביצוע העבירה אין הוכחה לקייםה של חדרה. בסופו של דבר, הכריע בית המשפט המוחזוי כי ההחלטה קבעה בעניין זה שדי ב"תחלת חדרה", וכי הריאות שהוצעו עומדות בנintel הראייתי של "אחזיה לאישום" הנדרש לפי סעיף 9(א) לחוק הדברים, בשולי הדברים, הבahir בבית המשפט המוחזוי גם כי העורר אינו זכאי להגנה הקבועה בסעיף 1א לחוק בכלל הנוגע לריצוי העונש שיושת עליו, אם יושת, בישראל.

10. ביום 24.6.2018 הגיע העורר בקשה לעיון חוזר במעטץו לבית המשפט המוחזוי. ביום 5.7.2018 דחה בית המשפט המוחזוי את הבקשה בציינו כי אכן חלף זמן מאז ניתנה ההחלטה בדבר מעצרו של העורר, אך הדברים מתאימים לנוכח סיוםו של ההליך העיקרי והכרזה על העורר כבר-הסgra. בית המשפט המוחזוי הוסיף כי הזמן אכן חלף, אך התמരץ שקיים לעורר להימלטות מן הדין "בודאי לא פחת". בית המשפט המוחזוי אף ציין כי "תקיריהם" שהוכנו בעניינו של העורר בשלבים הקודמים של ההליך לימדו על בעיותו של ממש.

11. להשלמת התמונה ציון כי העורר על פסק הדין בעניין ההכרזה על העורר כבר-הסgra עודנו תלוי ועומד, ודין בו קבע לחודש נובמבר 2018 (ע"פ 3796/18).

הערר

12. הערר דין מכון נגד החלטתו של בית המשפט המוחזוי בבקשת העורר לעיון חוזר. העורר מדגיש את נסיבותו האישיות וטען כי הוא עצור מאחריו סוג ובריח מזה כתשעה חודשים, בנפרד מבת זוגו הישראלית ובתו התינוקת, שנולדה מספר שבועות קודם למעטציו.

13. כמו כן, העורר טוען כי נפלה טעות בהחלטתו של בית המשפט המוחזוי בעת שציין כי הוכנו בעניינו של העורר "תקיריהם" בשלבי הקודמים של ההליך. העורר מדגיש כי הוכן בעניינו רק תקיר מעצר אחד, ביום 12.12.2017, וכי

מדובר בתסקיר לא עדכני שכן הוא ניתן כשבעה חודשים לפני שנדונה בקשתו לעיון חוזר. העורר טוען כי בית המשפט המחויז מיחס משנה חשיבות לתסקיר זה. העורר טוען כי למצער יש להורות על הזמן תסקיר משלים שיבחן את מצבו העדכני. לטענותו, שילוב של תנאים מגבלים יכול לאין את המ██וכנות נשחקפת לכואורה ממנו.

14. לבסוף, העורר מפנה לטענותיו כנגד ההחלטה להכריז עליו בר-הסגרה, ומדגיש כי בכוונתו להתמודד בבריטניה עם הטענות שהוצעו נגדו.

15. הדיון בערר התקיים בפני ביום 12.8.2018, ובו חזר העורר על טענותיו. מנגד, טענה המדינה כי דין העורר להידחות. למעשה, המדינה סומכת ידיה על הנמקתו של בית המשפט המחויז, ובעיקר על כך שהכרזתו של העורר כבר-הסגרה מהוות נסיבה חשובה שיש בה כדי לאזן את חלוף הזמן.

דין והכרעה

16. לאחר ש שקלתי את הדברים אני סבורה שדין העורר להידחות.

17. ראשית יש להעיר כי במקרה זה מתעוררת השאלה של המסגרת הדינית המתאימה לבירור טענותיו של העורר. כאמור, העורר הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצמו לפי סעיף 5 לחוק ההסגרה, הקובלע כי החלטה מכוחו תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה בעטירה המכוננת להכרזה על מבקש כבר-הסגרה. אם כן, ההחלטה שעלייה נסבה הבקשת אינה עומדת עוד בתוקפה, מאחר שמעצמו של העורר בשלב זה מבוסס על סעיף 15 לחוק ההסגרה, הקובלע כי "مبוקש שהוכrho בבר-הסגרה רשאי בית המשפט לצוות על החזקתו בשמורת עד להסגרתו, אם לא בוטלה ההכרזה בערעור או על פי סעיף 19". לא לモותר לציין כי בעבר, טענות שנסבו על החזקה בשמורת לאחר הכרזה על מבקש כבר-הסגרה לפי סעיף 15 לחוק ההסגרה עלו במסגרת עיר שהוגש על ההחלטה שהורתה על החזקה בשמורת (ראו: בש"פ 6348/09 אוזיפה נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-8 (19.8.2009) (להלן: עניין אוזיפה); בש"פ 5745/16 בן משה נ' מדינת ישראל (4.8.2016) (להלן: עניין בן משה). והשוו: בש"פ 2838/09 חיזיה נ' היועץ המשפטי לממשלה (20.4.2009)). מכל מקום, שלא נשמעו טענות בעניין זה, אני נדרשת לקבוע בכך מסמירות. על כן ראייתי לנכון להתייחס לגוף הדברים.

18. נקודת המוצא לדין בעת זו, טרם הדיון בערעור שהוגש על פסק הדין בעניינו של העורר, היא קיומה של תשתיית עובדתית המצדיקה את הסגرتו. יתרה מכך, עצם ההכרזה על העורר כבר-הסגרה מעיצמה כשלעצמה את החשש להימלטות מן הדין (ראו: בש"פ 4422/03 כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה (29.5.2003); עניין אוזיפה, פסקאות 8-9; עניין בן משה, פסקאות 9-11). כמו כן, שיקולים נוספים – כגון התcheinויות הבינלאומיות של מדינת ישראל לאפשר את הבאתו לדין של המבקש במדינה המבוקשת – מתחזקים ככל שמתקדמי הליכי ההסגרה, ובפרט לאחר ההכרזה של המבקש כבר-הסגרה (عنيין אוזיפה, בפסקה 8). בשים לב לכך, וכן לחומרת המעשים המיחוסים לעורר והנסיבות הנש��פת ממנו – איןני סבורה שמשמעותו של העורר במעטך מצדיקה את העברתו CUT מעוצר במתכונת של פיקוח אלקטרוני או אף למטה מכך, ולא כל שכן כאשר מועד שמיעת הערעור הוא קרוב יחסית.

.19. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' באלוול התשע"ח (14.8.2018).

שפטת
